

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 147/2017
01.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., ..., коју заступа пуномоћник Мирко Ракић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., кога заступа пуномоћник Владимир Маринков, адвокат из ..., ради измене одлуке о вршењу родитељског права, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 702/16 од 07.09.2016. године, у седници већа одржаној 01. фебруара 2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 702/16 од 07.09.2016. године.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца и потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П2 2246/14 од 12.05.2016. године. Том пресудом је заједничко дете парничних странака малолетни ВВ рођен године у ..., поверен на чување, негу и васпитање тужиљи АА – мајци, која ће самостално вршити родитељско право; уређен је начин одржавања личних односа ближе описан у том делу изреке; обавезан је тужени-противтужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета плаћа 12.000,00 динара месечно, почев од 01.08.2015. године па убудуће док за то буду испуњени законски услови; констатовано је да се овом пресудом мења ранија пресуда Основног суда у Пожаревцу – Судска јединица у Кучеву П2-1208/10 од 20.06.2011. године и 23.11.2011. године; одбијен је као неоснован противтужбени захтев којим је тражено да тужиља на име издржавања малолетног ВВ плаћа месечно по 100 евра почев од дана подношења противтужбе; одређена је привремена мера и обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета плаћа по 8.000,00 динара месечно, почев од 23.03.2016. године као дана поднетог предлога за одређивање привремене мере; констатовано је да привремена мера остаје на снази до правноснажног окончања поступка и има дејство решења о извршењу; на крају одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени-противтужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Врховни касациони суд посебно не оцењује ревизијске наводе да је у поступку учињена битна повреда из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП (да је првостепена пресуда нејасна и противуречна) јер се ревизија из тог разлога не може изјавити (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП).

Заједнички син странака мал. ВВ рођен је ... године у ванбрачној заједници. Ранијом првостепеном пресудом Основног суда у Пожаревцу – Судска јединица у Кучеву, поверен је на самостално вршење родитељског права оцу, уређен је начин одржавања личних односа и мајка, сада тужиља обавезана да на име свог доприноса за издржавање плаћа 5.000,00 динара месечно. У току ове парнице решењем првостепеног суда од 04.02.2015. године одређена је привремена мера и заједничко дете странака поверено је на негу, чување и васпитање тужиљи, уређен је начин личних односа и одређен је допринос туженог издржавању детета док привремена мера траје. Надлежни орган старатељства (Центар за социјални рад) обавио је "стручну процедуру" (разговор са оцем и малолетним дететом са теренском посетом), па је констатовано да је отац мотивисан да се брине о детету; малолетни ВВ је комуникативан, спонтано износи своје виђење породичних односа, везан је за оба родитеља али манифестује тугу због одвојености од мајке која му недостаје. На основу опсервације детета и његових исказа процењено је да он емоционално трпи због постојеће организације живота где је одвојен од мајке, па се изјаснио да жели да живи са њом у заједници. Даље је орган старатељства навео да стамбени услови код оца не задовољавају стандарде за нормалан живот и функционисање детета. Центар за социјални рад је закључио (мишљење) да судску одлуку треба променити у погледу вршења родитељског права и дете поверити на негу и чување, васпитање и издржавање мајци. Из извештаја Центра за социјални рад општина ..., ... и ..., утврђује се да тужиља (по занимању кројачица) запослена у хотелу, да у ... живи око четири године са два сина и мужем који је запослен. Тужени је у радном односу (ради на одржавању електротехнике, сервисирању рачунара са приходима од 50.000,00 до 70.000,00 динара месечно (саслушан као странка).

Код таквог чињеничног стања, правилно је примењено материјално право када је ранија правноснажна судска одлука измењена у погледу вршења родитељског права, одређен нов начин личних контаката малолетног детета са оцем и када је у складу са потребама повериоца издржавања и могућностима дужника тужени обавезан да на име свог доприноса за издржавање плаћа месечно по 12.000,00 динара.

Наиме, правилно је првостепени суд донео одлуку да су се стекли услови за измену одлуке о вршењу родитељског права због промењених околности (члан 77. став 4. Породичног закона) јер је у најбољем интересу детета да родитељско право врши искључиво мајка. Такав закључак је заснован не само на основу мишљења Центра за социјални рад, материјалних и стамбених прилика, живота са заједничком браћом него и због тога што је малолетно дете изразило жељу да живи са мајком (члан 65. став 4. Породичног закона). Без обзира на већу површину стамбеног простора који користи отац (тужени) укупне стамбене прилике код тужиље су боље због одржавања хигијенских услова. Промена пребивалишта малолетног детета не утиче на погоршање његовог здравственог стања јер се на основу извештаја прибављеног од ЦСР из ... утврђује да у месту будућег пребивалишта детета постоје релевантне здравствене установе како у приватном тако и државном сектору које омогућују потребно здравствено збрињавање и заштиту.

Модел виђања се посебно не оспорава, као ни висина трошкова издржавања малолетног повериоца, па Врховни касациони суд налази да је одлука о издржавању одређена у новцу донета у складу са чл. 161, 162. и 163. Породичног закона. Месечном сумом за коју је обавезан тужени неће бити угрожена његова егзистенција (нема других обавеза издржавања).

Неосновани су ревизијски наводи у којима се истиче да је Центар за социјални рад у ... био пристрасан у вези изјаве малолетног детета, јер дете не указује да је на њега вршен недозвољени притисак у циљу формирања одређене воље (присуство органа реда није било у узрочној вези са изјавом).

Такође су неосновани ревизијски наводи у којима се истиче да је мишљење Центра за социјални рад Општине ... сумарно (површно) јер се тај орган старатељства одвојено изјаснио у погледу свих примедби туженог на њихов рад и кроз допунске извештаје.

Неосновани су и ревизијски наводи у којима се истиче да је дете и даље требало да буде поверено ревиденту – оцу због бољих стамбених услова (већи стан), јер то није једина околност која је од значаја за вршење родитељског права. Релативно слабији успех у школи такође није од одлучног значаја за вршење (измену) родитељског права, па су неосновани ревизијски наводи у којима се истиче да је вештачењем требало утврђивати понашање детета (већи број изостанака) и узрок постојања релативно слабијих оцена, с обзиром да се ти недостаци могу отклонити у самом вршењу родитељског права (у ревизији се не указује нити оспорава мишљење Центра за социјални рад да је мајка способна за правилно вршење родитељског права).

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија**

Предраг Трифуновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић